

avantatge de fer útils les més mínimes col·laboracions; fins aquelles que, a primer cop d'ull, semblen inútils.

Es hora de que ens estudiem, de que investiguem, de que acoblem dades, de que arreglerem detalls, de que desenterrem, desempolsem i analitzem.

Albert de Bèlgica, el rei excursionista mort en una escalada, va destinar alguns centenars de milions per a un fons nacional de recerques; alguns multimilionaris nordamericans han fet altre tant; els catalans disposem d'una força més fecunda que el diner, que és l'amor que féu néixer l'excursionisme. En tenim prou amb ésser fidels al seu lema: «Patria, Libertas, Fides», per a obrar el miracle, i estem en el deure d'acomplir-lo.

Obligacions feudals

Per Tomàs Balvey

En el temps del feudalisme, els senyors alodials, ja fossin seglars o eclesiàstics, vetllaven curosament per fer respectar i valer els drets senyorials damunt els seus vassalls.

En certs casos, les prestacions a què s'obligaven en testimoni del reconeixement del senyor, era sobretot formulari, però el revestien cerimoniosament per exaltar el seu relleu. Sempre, de totes formes, n'exigien el seu fidel compliment i l'avalaven amb un sens fí de garanties pel cas de contravenció. Així consta en molts documents i, entre altres, per exemple, en un del segle XV, que diu:

(1) *«Guillermona, muller de Pere Ceradriga de la parròquia de S. M. de Cardedeu, atenant que Anton Pelegrí, fill d'ella i de Bernat, primer marit, tots de la mateixa parròquia, li féu donació entre vius del Mas Pelegrí construït en dita parròquia i terme del Castell de Belloch, amb les terres, drets i pertenençies, oliveres, figueres, roures i altres arbres fruiters, quin mas i terres estan en domini i alou del benefici de l'altar de S. M. de la capella de Belloch, qual donació consta amb acta pública de 1 de Setembre de 1398 signat a Cardedeu davant del discret S. Roure, predomer major de l'església parroquial de dit lloc;*

Atenant que vós Guillem Gras, pre-beneficiat de l'expressat altar m'heu fet diferents vegades requeriments oficials i de paraula perquè habités continuament el dit mas, fundant-vos en l'establiment que atorgàreu als meus antecessors, el que havia deixat de complir per causa de l'edat i delicat estat de salut del meu cos, mitjançant emperò el consentiment del beneficiat antecessor;

(1) Pergamí n.º 62. Arxiu de P. Abella. Barcelona.